

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 23. marca 2022*

„Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Osebe eu-LISA – Disciplinski postopek – Disciplinski ukrep – Opomin – Izvedbene določbe v zvezi z upravnimi preiskavami – Ugovor nezakovitosti – Člen 110 Kadrovskih predpisov – Neizvedba posvetovanja z odborom uslužbencev – Pravica do obrambe in pravica do izjave – Členi 12, 12a, 17 in 19 Kadrovskih predpisov – Napaka pri presoji – Načelo dobrega upravljanja – Člen 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom – Dolžnost skrbnega ravnanja – Odgovornost – Nepremoženjska škoda“

V zadevi T-661/20,

NV, ki ga zastopata S. Rodrigues in A. Champetier, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Agenciji Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA), ki jo zastopa M. Chiodi, agent, skupaj z D. Waelbroeckom in A. Duron, odvetnikoma,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 270 PDEU za, prvič, razglasitev ničnosti odločbe eu-LISA z dne 3. februarja 2020 o izreku opomina tožeči stranki in, drugič, povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi jo tožeča stranka utrpela zaradi te odločbe,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi S. Gervasoni, predsednik, L. Madise in J. Martín y Pérez de Nanclares (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo¹

I. Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, NV, se je 16. oktobra 2012 pri Agenciji Evropske unije za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice (eu-LISA) zaposlila kot začasni uslužbenec (razred AD 7, stopnja 2) v smislu člena 2(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije. Zasedal je delovno mesto administratorja aplikacij, ki je s 1. septembrom 2019 postalo delovno mesto operaterja informacijskih tehnologij (razred AD 7, stopnja 5).
- 2 Tožeča stranka je 19. oktobra 2018 z elektronskim dopisom, naslovljenim na več naslovnikov, opozorila na incident, in sicer naj bi ji A, drug uslužbenec eu-LISA in sodelavec, verbalno in fizično grozil. Natančneje, ta uslužbenec naj bi zagrabil stol in grozil, da bo z njim udaril tožečo stranko, potem pa je posredoval drug sodelavec.
- 3 Istega dne je tožeča stranka odšla na bolniški dopust in policijo obvestila, da jo skrbi za svojo varnost in varnost svoje družine.
- 4 Tožeča stranka je 21. oktobra 2018 zaradi incidenta, navedenega v točki 2 zgoraj, na podlagi člena 24 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) vložila prošnjo za pomoč, ki se je nanašala na A.
- 5 Z odločbo izvršnega direktorja eu-LISA z dne 15. februarja 2019, o kateri je bila tožeča stranka obveščena naslednjega dne, je bila uvedena upravna preiskava, da bi se ugotovila vsa upoštevana dejstva in okoliščine v zvezi s trditvami o psihičnem nasilju, ki jih je tožeča stranka podala zoper A. S to odločbo je bil za vodenje preiskave imenovan upokojeni uradnik Evropske komisije (v nadaljevanju: preiskovalec).
- 6 Preiskovalec je 4. marca 2019 v okviru preiskave zaslišal tožečo stranko. V okviru tega razgovora je imela tožeča stranka priložnost predstaviti dejstva, zaradi katerih je vložila prošnjo za pomoč, navedla pa je tudi primere domnevnega izvajanja nasilja s strani A. Zapisnik o tem razgovoru je bil nato poslan tožeči stranki, ki je podpisano kopijo poslala preiskovalcu, pri čemer je pojasnila, da ta zapisnik ni popoln oziroma celovit zapis njenega razgovora in njenih vprašanj.
- 7 Tožeča stranka je bila 22. maja 2019 obveščena, da je bil z odločbo izvršnega direktorja eu-LISA okvir upravne preiskave razširjen, da bi se vanjo vključile kršitve obveznosti iz Kadrovskih predpisov, ki naj bi jih storila tako tožeča stranka kot tudi A. V preiskavi naj bi se namreč pokazalo, da bi tožeča stranka v razmerju do A, pa tudi neodvisno od njenih odnosov z njim, lahko kršila obveznosti, ki ji jih nalagajo člani 11, 12, 17 in 19 Kadrovskih predpisov. Natančneje, tožeča stranka naj bi se vedla tako, da bi lahko podžgala napetosti z A, poslabšala njegove pogoje za delo in ga diskreditirala. Poleg tega naj bi se tožeča stranka večkrat neustrezno vedla do dveh varnostnih uslužbencev eu-LISA. Nazadnje, tožeča stranka naj bi kršila obveznost, da mora pred prijavo svojega konfliktnega odnosa z A francoski policiji pridobiti odobritev eu-LISA.
- 8 Preiskovalec je 16. julija 2019 drugič zaslišal tožečo stranko. V okviru tega drugega razgovora je imela tožeča stranka priložnost podati pojasnila v odgovor na očitke, da je kršila obveznosti iz Kadrovskih predpisov. Zapisnik drugega razgovora ji je bil nato poslan 18. julija 2019.

¹ Navedene so le točke te sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

9 Tožeča stranka je 28. julija 2019 prejela dva dodatna dokumenta, in sicer poročili, ki sta vsebovali očitke dveh varnostnih uslužbencev eu-LISA, ki sta grajala njeno vedenje do njiju.

10 Tožeči stranki je bila 21. avgusta 2019 poslana predhodna različica ugotovitev iz poročila o preiskavi.

[...] (ni prevedeno)

14 Preiskovalec je 10. septembra 2019 dokončal poročilo, potem ko je med drugim zaslišal 27 prič in preučil pripombe tožeče stranke. Preiskovalec je v končnem poročilu ugotovil, da je tožeča stranka hudo kršila člen 12a Kadrovskih predpisov, da je občasno kršila člen 12 Kadrovskih predpisov ter da je kršila člena 17 in 19 Kadrovskih predpisov.

[...] (ni prevedeno)

16 Izvršni direktor eu-LISA je z dopisom z dne 18. novembra 2019 tožečo stranko obvestil, da ji namerava glede na ugotovitve upravne preiskave na podlagi člena 11 Priloge IX h Kadrovskim predpisov izreči opomin. Tožeča stranka je bila tako pozvana, naj izvrši svojo pravico do izjave, tako da bodisi sodeluje na zaslišanju 27. novembra 2019 bodisi predloži pisne pripombe. Dopisu je bila priložena prečiščena različica končnega poročila o preiskavi.

[...] (ni prevedeno)

18 Zaslihanje je 27. novembra 2019 potekalo ob navzočnosti tožeče stranke in izvršnega direktorja eu-LISA. Glavni pravni svetovalac, vodja enote za človeške vire in pravna svetovalka so se zaslihanja udeležili prek videokonference. V okviru zaslihanja je imela tožeča stranka priložnost predstaviti svoje pripombe in pojasnila v zvezi z ukrepom opomina, ki ga je predvidel izvršni direktor eu-LISA.

[...] (ni prevedeno)

20 Zapisnik zaslihanja z dne 27. novembra 2019, ki je navedeno v točki 18 zgoraj, je bil tožeči stranki posredovan 9. decembra 2019. Ta je imela možnost predložiti pripombe v roku enajstih delovnih dni, kar je storila 3. januarja 2020.

21 Izvršni direktor eu-LISA je z dopisom z dne 3. februarja 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) tožečo stranko obvestil o naslednjem:

„Po skrbni preučitvi vašega spisa in zlasti po tem, ko so se ustrezno upoštevali vaši pomisleki in vaše pisne pripombe v zvezi s postopkovnimi vidiki preiskave (zlasti po tem, ko smo se ponovno prepričali, da pri preiskavi ni bilo nobene nepravilnosti in po tem, ko smo ugotovili, da [eu-LISA] ni storila nobene napake) kot tudi pripombe, ki ste nam jih predložili 3. januarja 2020, vas žal obveščamo, da vam je bil izrečen opomin, ki bo vstavljen v vaš spis.“

22 Tožeča stranka je od izvršnega direktorja eu-LISA prejela tudi dokument z dne 16. marca 2020, naslovljen „Zaključek preiskave, uvedene 15. februarja 2019 – Posredovanje izsledkov preiskave [ime tožeče stranke].“ V tem dokumentu je bilo med drugim navedeno, da je izvršni direktor po tem, ko je preveril celoten spis tožeče stranke, ugotovil, da je storila kršitve, navedene v končnem poročilu o preiskavi (glej točko 14 zgoraj). Po mnenju izvršnega direktorja so bile v postopku preiskave spoštovane vse pravice tožeče stranke. Tako je bilo odločeno, da ji je treba izreči kazen

opomina. Kar zadeva A, je bilo ugotovljeno, da je ta kršil člena 11 in 12 Kadrovskih predpisov. Podoben postopek je namreč potekal proti A, ki mu je bila zato naložena disciplinska kazen in mu je bil ravno tako izrečen opomin, kot je to določeno v členu 9 Priloge IX h Kadrovskim predpisom.

[...] (ni prevedeno)

III. Pravo

- 30 Tožeča stranka v okviru tožbe na eni strani predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe in odločbe o zavrnitvi pritožbe. Na drugi strani zahteva, naj se ji za nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi sprejetja izpodbijane odločbe, plača *ex aequo et bono* določena odškodnina v višini 5000 EUR.

A. Predloga za razglasitev ničnosti

[...] (ni prevedeno)

2. Predlog za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe

- 34 Tožeča stranka v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti navaja štiri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nezakonnost izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami, ki jih je sprejel upravni odbor eu-LISA. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe in člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) ter pravice do izjave. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 12, 12a, 17 in 19 Kadrovskih predpisov, kršitev načela dobrega upravljanja in na napake pri presoji. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 10 Priloge IX h Kadrovskim predpisom in kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.

a) Prvi tožbeni razlog: nezakonnost izvedbenih določb v zvezi s preiskavami

- 35 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom izpodbija zakonitost izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami, katerih postopek sprejetja se je končal 18. oktobra 2014 brez predhodnega posvetovanja z odborom uslužbencev (ustanovljenim 5. novembra 2014). Te določbe, ki so sedaj vsebovane v sklepu upravnega odbora eu-LISA (2015–014) z dne 28. januarja 2015 in na katerih naj bi temeljili odločbi izvršnega direktorja o uvedbi upravne preiskave in razširitvi navedene preiskave z dne 15. februarja in 22. maja 2019 (glej točki 5 in 7 zgoraj), naj bi bile nezakonite.
- 36 Natančneje, izvedbene določbe v zvezi z upravnimi preiskavami naj bi bile sprejete v nasprotju s členom 110(1) Kadrovskih predpisov, ker naj se v nasprotju z določbami tega člena pred sprejetjem teh določb ne bi izvedlo posvetovanje z odborom uslužbencev eu-LISA.
- [...] (ni prevedeno)
- 38 Najprej je treba opozoriti, da v skladu s členom 110(1) Kadrovskih predpisov „[s]plošne določbe za izvajanje kadrovskih predpisov sprejme organ za imenovanja vsake institucije po posvetovanju z odborom uslužbencev in Odborom za kadrovske predpise“.

39 V obravnavani zadevi ni sporno, da se pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami ni izvedlo posvetovanje z odborom uslužbencev, ker ob sprejetju navedenih določb 18. oktobra 2014 ta odbor še ni bil ustanovljen. Poleg tega je v preambuli Sklepa Komisije C(2014) 5392 final z dne 28. julija 2014 o sporazumu o določbah za izvajanje Kadrovskih predpisov, ki jih je sprejela eu-LISA, navedeno:

„Odbor uslužbencev eu-LISA, ki mora biti ustanovljen v skladu s členom 110 Kadrovskih predpisov, še ni bil ustanovljen, zato trenutno ni mogoče izpolniti zahtev iz navedene določbe. Odbor uslužbencev bo pozvan k podaji mnenja o zadevnih izvedbenih določbah takoj, ko bo ustanovljen, njegovo mnenje pa bo ustrezno upoštevano. V teh okoliščinah lahko upravni odbor določbe odobri takoj.“

40 Pred presojo, ali navedeni razlog nezakonnosti, in sicer, da eu-LISA ob sprejetju izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami ni izvedla posvetovanja z odborom uslužbencev te agencije, lahko pripelje do ugotovitve nezakonnosti navedenih izvedbenih določb, je treba preveriti dopustnost ugovora nezakonnosti navedenih določb in tožbenega razloga kot takega.

41 V zvezi s tem je treba opozoriti, da lahko na podlagi člena 277 PDEU vsaka stranka v sporu, v katerem gre za splošni akt, ki ga je sprejela institucija, organ, urad ali agencija Unije, pred Sodiščem Evropske unije uveljavlja, da se ta akt iz razlogov, navedenih v drugem odstavku člena 263 PDEU, ne uporablja.

42 Člen 277 PDEU je izraz splošnega načela, v skladu s katerim ima vsaka stranka pravico, da za dosego razglasitve ničnosti odločbe, ki je na njo naslovljena, posredno izpodbija veljavnost splošnih aktov, ki so podlaga take odločbe (glej sodbo z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 67 in navedena sodna praksa).

43 Ker cilj člena 277 PDEU ni omogočiti stranki, da s katerim koli pravnim sredstvom izpodbija uporabo katerega koli splošnega akta, se mora akt, katerega nezakonnost se uveljavlja, neposredno ali posredno uporabljati za zadevo, ki je predmet tožbe (glej sodbo z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 68 in navedena sodna praksa).

44 Tako je Sodišče v okviru ničnostnih tožb, vloženi zoper posamične odločbe, priznalo, da so lahko predmet ugovora nezakonnosti določbe splošnega akta, ki so bile podlaga za navedene odločbe ali ki so bile neposredno pravno povezane s takimi odločbami (glej sodbo z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 69 in navedena sodna praksa).

45 Nasprotno pa je Sodišče razsodilo, da ugovor nezakonnosti zoper splošni akt, za katerega izpodbijana posamična odločba ni izvedbeni ukrep, ni dopusten (glej sodbo z dne 8. septembra 2020, Komisija in Svet/Carreras Sequeros in drugi, C-119/19 P in C-126/19 P, EU:C:2020:676, točka 70 in navedena sodna praksa).

46 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba ugotoviti, ali v obravnavani zadevi obstaja neposredna pravna povezava med izpodbijano odločbo na eni strani in izvedbenimi določbami v zvezi z upravnimi preiskavami na drugi strani.

- 47 V zvezi s tem je treba navesti, da tožeča stranka trdi zgolj, da formalni pogoj iz člena 110 Kadrovskih predpisov, da se pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami izvede posvetovanje z odborom uslužbencev, ni bil spoštovan. Taka trditev je bila podana po tem, ko je bila preiskava zoper tožečo stranko zaključena in po tem, ko je ta ugotovila, da ji je bila z izpodbijano odločbo naložena kazen opomina.
- 48 Natančneje, po mnenju tožeče stranke okoliščina, da eu-LISA za sprejetje izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami ni počakala na ustanovitev odbora uslužbencev, pomeni, da je bila pri sprejetju teh določb storjena „bistvena kršitev postopka“. Tožeča stranka iz tega sklepa, da sta odločba izvršnega direktorja z dne 15. februarja 2019 o uvedbi upravne preiskave (glej točko 5 zgoraj) in njegova odločba z dne 22. maja 2019 o razširitvi predmeta te preiskave (glej točko 7 zgoraj), ki sta bili sprejeti na podlagi izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami, nezakoniti. Nazadnje, trdi, da je treba izpodbijano odločbo, ki je bila sprejeta na podlagi preiskave, izvedene na podlagi odločbe z dne 22. maja 2019, šteti za nezakonito, ker naj bi nezakonitost izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami na podlagi „domino“ učinka povzročila nezakonitost izpodbijane odločbe.
- 49 Vendar v nasprotju s trditvami tožeče stranke v odgovoru na ukrep procesnega vodstva, v okviru katerega se sklicuje na sodbo Splošnega sodišča, ki je bila na podlagi pritožbe delno razveljavljena (sodba z dne 2. oktobra 2001, Martinez in drugi/Parlament, T-222/99, T-327/99 in T-329/99, EU:T:2001:242, točka 135), novejša sodna praksa (glej točki 44 in 45 zgoraj) ne gre v smeri razširitve področja uporabe člena 277 PDEU na vse akte institucij, ki so na splošno upoštevni za sprejetje odločbe, ki je predmet ničnostne tožbe.
- 50 Nasprotno, iz sodne prakse (glej točki 44 in 45 zgoraj) je razvidno, da je treba za dopustnost ugovora nezakonitosti splošnega akta izkazati „neposredno pravno povezavo“ med izpodbijanim aktom in aktom, ki je predmet ugovora nezakonitosti.
- 51 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da izpodbijana odločba v ničemer ne temelji na elementih, povezanih z izvedbenimi določbami v zvezi z upravnimi preiskavami, ampak le na kršitvi določb Kadrovskih predpisov, ugotovljeni v končnem poročilu o preiskavi (glej točki 14 in 22 zgoraj).
- 52 Izpodbijana odločba ni ukrep za uporabo izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami. Ta odločba je bila, kot pravilno trdi eu-LISA, sprejeta na podlagi člena 9(1)(b) Priloge IX h Kadrovskim predpisom in ne na podlagi izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami.
- 53 Ugotovitev neobstoja neposredne pravne povezave med izpodbijano odločbo in izvedbenimi določbami v zvezi z upravnimi preiskavami je še toliko očitnejša, če se upošteva tudi, da je Splošno sodišče presodilo, da mora obstajati tesna povezava med obrazložitvijo izpodbijane odločbe in tožbenim razlogom, ki se nanaša na nezakonitost splošnega akta (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 2017, PB/Komisija, T-609/16, EU:T:2017:910, točka 29).
- 54 Vendar pa ni mogoče priznati tesne povezave med, na eni strani, obrazložitvijo izpodbijane odločbe, ki se nanaša na hudo kršitev člena 12a Kadrovskih predpisov, občasno kršitev člena 12 Kadrovskih predpisov ter kršitev členov 17 in 19 Kadrovskih predpisov (glej točko 22 zgoraj), in tožbenim razlogom, ki se nanaša na nezakonitost izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami, ker pred sprejetjem teh določb ni bilo izvedeno posvetovanje z odborom uslužbencev, na drugi strani.

- 55 Poleg tega iz listin v spisu ni razvidno, da bi neizvedba posvetovanja z odborom za uslužbence pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami kakor koli vplivala na spoštovanje procesnih jamstev med preiskavo ali na samo vsebino izpodbijane odločbe.
- 56 V zvezi s tem je treba navesti, da – kot bo navedeno v okviru analize drugega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev pravice tožeče stranke do obrambe in pravice do izjave – potek upravnega postopka ne razkriva nobenega elementa, ki bi lahko posegel v pravico tožeče stranke do obrambe (glej točko 91 spodaj). Poleg tega je izvršni direktor v dokumentu z dne 16. marca 2020 navedel, da je preučil celoten spis tožeče stranke in ugotovil, da so bile njene pravice v postopku preiskave spoštovane (glej točko 22 zgoraj).
- 57 Dalje, člen 110 Kadrovskih predpisov sicer res določa zahtevo, da se pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami izvede posvetovanje z odborom uslužbencev. Vendar je iz sodne prakse razvidno, da posvetovanje z odborom uslužbencev iz člena 110 Kadrovskih predpisov ne pomeni, da je treba upoštevati mnenje navedenega odbora (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, Murariu/EIOPA, F-116/14, EU:F:2015:89, točka 86 in navedena sodna praksa).
- 58 Tako obstoj neposredne ali tesne pravne povezave med izvedbenimi določbami v zvezi z upravnimi preiskavami in izpodbijano odločbo ni izkazan.
- 59 Vsekakor okoliščina, da posvetovanje z odborom uslužbencev ni bilo izvedeno, ne more zadostovati za dokaz, da bi bile izvedbene določbe v zvezi z upravnimi preiskavami lahko drugačne in da so bila tožeči stranki odvzeta procesna jamstva.
- 60 Poleg presoje, opravljene v točki 57 zgoraj, je namreč iz spisa razvidno, da je izvedbene določbe v zvezi z upravnimi preiskavami „pripravila-pregledala“ administratorica, ki je bila imenovana na mesto predsednice odbora uslužbencev v eu-LISA, ko je bil ta ustanovljen, to je 5. novembra 2014. Tako je v določeni meri mogoče šteti, da je imela vsaj prihodnja predsednica odbora uslužbencev možnost pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami izraziti svoje mnenje o njih.
- 61 Dalje je treba navesti, da se je izvršni direktor eu-LISA z dopisom z dne 16. junija 2014 pri generalnem direktoratu Komisije za človeške vire pozanimal zlasti o statusu izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami. V zvezi s tem je Komisija s sklepom z dne 28. julija 2014 eu-LISA dovolila, da predstavi navedene določbe svojemu upravnemu odboru, da jih ta sprejme.
- 62 Poleg tega se je po eni strani, kot upoštevno poudarja eu-LISA, postopek sprejetja izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami končal 18. oktobra 2014, ne da bi člani upravnega odbora, ki so ga sestavljali predstavniki vseh držav članic in Komisije, nasprotovali. Po drugi strani odbor uslužbencev od svoje ustanovitve in med zadevno preiskavo ni zahteval preučitve izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami in prav tako ni ugovarjal njihovi dikciji.
- 63 Glede na okoliščine obravnavanega primera, in sicer, da je sprejetje izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami odobrila Komisija, da je prihodnja predsednica odbora uslužbencev te določbe pregledala in da odbor uslužbencev preučitve navedenih določb ni nikoli zahteval, neupoštevanje izvedbe predhodnega posvetovanja z odborom uslužbencev ni moglo vplivati na procesna jamstva, do katerih je upravičena tožeča stranka.

64 Glede na vse navedeno je treba ugotoviti, da v okoliščinah obravnavane zadeve obstoj neposredne pravne povezave med izvedbenimi določbami v zvezi z upravnimi preiskavami na eni strani in izpodbijano odločbo na drugi strani ni dokazan. Poleg tega dejstvo, da pred sprejetjem izvedbenih določb v zvezi z upravnimi preiskavami ni bilo opravljeno posvetovanje z odborom uslužbencev, glede na preudarke, navedene v točkah od 59 do 62 zgoraj, ni moglo vplivati na vsebino navedenih določb in torej tudi ne na zakonitost izpodbijane odločbe.

65 Prvi tožbeni razlog je zato treba zavrniti.

[...] (ni prevedeno)

c) Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 12, 12a, 17 in 19 Kadrovskih predpisov, načela dobrega upravljanja in „očitne napake pri presoji“

93 Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga navaja več očitkov. Prvi očitek se nanaša na kršitev člena 12a Kadrovskih predpisov, kršitev načela dobrega upravljanja in na „očitne napake pri presoji“. Drugi očitek se nanaša na kršitev členov 17 in 19 Kadrovskih predpisov. Tretji očitek se nanaša na kršitev člena 12 Kadrovskih predpisov.

[...] (ni prevedeno)

2) Drugi očitek: kršitev členov 17 in 19 Kadrovskih predpisov

124 Tožeča stranka trdi, da očitno ni kršila členov 17 in 19 Kadrovskih predpisov in da je razlaga teh določb v odločbi o zavrnitvi pritožbe napačna ter da je zato to odločbo treba razglasiti za nično.

125 Tožeča stranka v zvezi z domnevno kršitvijo člena 17 Kadrovskih predpisov trdi, da je področje uporabe člena 17 Kadrovskih predpisov strogo omejeno na razkritje informacij, povezanih z opravljanjem službenih dolžnosti. Ona pa naj policiji (glej točko 3 zgoraj) ne bi posredovala nobene „informacije“, s katero se je seznanila pri opravljanju službenih dolžnosti. Poleg tega naj eu-LISA ne bi dokazala, katere informacije, povezane z opravljanjem službenih dolžnosti tožeče stranke, naj bi bile razkrite. Tožeča stranka naj bi zgolj izjavila, da se v zasebni sferi zunaj eu-LISA boji za svojo fizično integriteto in fizično integriteto svoje družine.

126 Tožeča stranka meni, da je predhodno obvestila eu-LISA o neprimernem vedenju A, kot je razvidno iz različnih elektronskih dopisov, predloženih Splošnemu sodišču. Zlasti zaradi okoliščine, da od uprave ni prejela odgovora, je, prvič, vložila prošnjo za pomoč in, drugič, policijo obvestila o svojem položaju, ker se je utemeljeno bala za svojo fizično integriteto in fizično integriteto svoje družine.

127 Tožeča stranka v zvezi z domnevno kršitvijo člena 19 Kadrovskih predpisov trdi, da za podajo izjave na „tekoči“ zapisnik – *a fortiori* glede zasebne sfere – ni mogoče šteti, da se z njo „v sodnem postopku razkrijejo“ podatki, ki jih pozna zaradi opravljanja svojih službenih dolžnosti. Po mnenju tožeče stranke policijskega uslužbenca ali osebe, ki opravlja administrativno funkcijo v sprejemni pisarni komisariata, ni mogoče enačiti s sodnim organom. Iz tega naj bi sledilo, da za podajo ovadbe ni obstajala obveznost vložitve prošnje za odobritev pri izvršnem direktorju.

[...] (ni prevedeno)

129 Najprej je treba, prvič, opozoriti, da člen 17 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Uradnik se vzdrži vsakega nedovoljenega razkritja informacij, ki jih dobi v okviru službenih dolžnosti, razen če te niso že javno objavljene ali dostopne javnosti.

2. Ta obveznost velja tudi potem, ko preneha delati.“

130 Člen 19 Kadrovskih predpisov določa:

„Brez dovoljenja organa za imenovanja ne sme uradnik iz nobenega razloga in v nobenem sodnem postopku razkriti podatkov, ki jih pozna zaradi opravljanja svojih nalog. Dovoljenje se zavrne le, če je to potrebno zaradi interesov Unije in če takšna zavrnitev za uradnika nima kaznivih posledic. Ta obveznost velja za uradnika tudi po prenehanju dela.

Določbe prvega odstavka ne veljajo za uradnika ali nekdanjega uradnika, ki pred Sodiščem Evropske unije ali disciplinsko komisijo institucije priča o zadevi, ki se nanaša na uslužbenca ali nekdanjega uslužbenca Evropske unije.“

131 Drugič, v končnem poročilu o preiskavi je navedeno:

„[Č]lani osebja Evropske unije se v zvezi z vprašanji, ki se pojavijo v okviru dela, ne morejo zadovoljiti s predložitvijo vprašanja zunanjemu pravosodnemu organu, kot je policija, in tako sprožijo obliko zunanjega pravosodnega postopka. Za tako ravnanje je v takih okoliščinah na podlagi dveh določb Kadrovskih predpisov, in sicer člena 17 in člena 19, potrebna odobritev organa za imenovanja. [Tožeči stranki] ni nič preprečevalo, da organ za imenovanja zaprosi za tako odobritev, ki bi jo lahko dobila, vendar pa tega, čeprav je bila dolžna, ni storila.“

132 Tretjič, iz odločbe o zavrnitvi pritožbe je razvidno, da je bilo ugotovljeno, da se je tožeča stranka obrnila na francosko policijo in da okoliščina, da je bil ta korak izveden zato, ker se je bala za svojo fizično integriteto oziroma fizično integriteto svoje družine, ne spremeni dejstva, da ni predhodno obvestila eu-LISA niti ni zaprosila za odobritev in da je torej kršila Kadrovske predpise.

133 Na prvem mestu je treba presoditi, ali se člena 17 in 19 nanašata na primer, ko se uradnik obrne na policijo, da prijavi konfliktni odnos s sodelavcem.

134 V zvezi s tem je bilo razsojeno, da je namen sistema odobritve, ki ga določa člen 17 Kadrovskih predpisov, upravi omogočiti, da se prepriča, da razkritje informacij, s katerimi je uradnik seznanjen pri opravljanju svojih službenih dolžnosti, ne škodi interesom Unije, zlasti z vplivanjem na njeno delovanje in ugled. Namen sistema odobritve, vzpostavljenega s členom 17 Kadrovskih predpisov, je torej upravi omogočiti, da pravočasno zagotovi, da uradniki svoje vedenje prilagodijo tako, da upoštevajo interese institucij in obveznosti, ki jih imajo na podlagi člena 339 PDEU. Namen tega sistema je torej zlasti ohraniti zaupanje, ki mora obstajati med institucijami in njihovimi uslužbenci. Njegovo izvajanje terja tehtanje različnih prisotnih interesov, da bi se ugotovilo, kateri od interesov Unije ali interes javnosti za prejetje informacij prevlada (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2011, Strack/Komisija, F-132/07, EU:F:2011:4, točki 71 in 72). Tako je namen člena 17 Kadrovskih predpisov zlasti opozoriti na obveznost, ki jo ima uradnik zaradi spoštovanja poklicne tajnosti, in med drugim nalaga obveznost, da zaprosi za odobritev za razkritje informacij, ki so po svoji naravi zajete s poklicno tajnostjo.

- 135 Iz tega sledi, da člen 17 Kadrovskih predpisov ne zajema primera, v katerem se uradnik obrne na policijo, da bi prijavil konfliktni odnos s sodelavcem na svojem delovnem mestu. Sklicevanje na člen 17 Kadrovskih predpisov, ki ga vsebuje izpodbijana odločba, je torej napačno.
- 136 V zvezi s področjem uporabe člena 19 Kadrovskih predpisov, kot je opredeljeno v prvem stavku navedenega člena, je treba poudariti, da je izraz „v nobenem sodnem postopku razkriti“ iz te določbe res privedel do različnih rešitev v jezikovnih različicah. V angleški različici je uporabljen splošni izraz „disclos[e] in any legal proceeding“ (razkritje v katerem koli postopku), medtem ko španska, italijanska in nemška različica uporabljajo natančnejše izraze „revelar en procedimiento judicial“ (razkritje v okviru sodnega postopka), „deporre in giudizio“ (pričati pred sodiščem) in „vor Gericht Vorbringen“ (predložiti sodišču).
- 137 Vendar je bilo po eni strani razsojeno, da področje uporabe člena 19 Kadrovskih predpisov, kot je opredeljeno v prvem stavku navedenega člena, ne more biti predmet ozke razlage, v skladu s katero bi se nanašal izključno na primer uradnika, ki mora pričati pred sodiščem. To področje uporabe namreč zajema vse položaje, v katerih mora uradnik „iz katerega koli razloga“ pred sodiščem razkriti podatke, ki jih pozna zaradi opravljanja svojih nalog, ne da bi se razlikovalo med uporabo takih podatkov v okviru zaslišanja kot priče ali v okviru vložitve pravnega sredstva pri nacionalnem pravosodnem organu, na primer pri vložitvi kazenske ovadbe (sodba z dne 13. junija 2002, Ferrer de Moncada/Komisija, T-74/01, EU:T:2002:158, točka 48). Položaj uradnika, ki je pozvan k pričanju na sodišču, torej ni edini položaj, ki ga zajema člen 19 Kadrovskih predpisov (glej v tem smislu sodbo z dne 13. junija 2002, Ferrer de Moncada/Komisija, T-74/01, EU:T:2002:158, točka 49).
- 138 Po drugi strani je treba ugotoviti, da ima lahko policija v več državah članicah vlogo pravosodne narave in zlasti deluje na zahtevo sodišča. Poleg tega se lahko predložitev zadeve policiji izkaže za potrebno ali celo nujno za sprožitev sodnega postopka. Nazadnje, ovadba, podana pri policiji, lahko pripelje do sodnih ukrepov ali pa se uporabi za sodne namene.
- 139 Čeprav je treba priznati, da imata člena 17 in 19 Kadrovskih predpisov oba do neke mere cilj zagotoviti spoštovanje dolžnosti varovanja zaupnosti in tako zadevno institucijo vključiti v primeru razkritja informacij, ki jih ima uradnik zaradi svojih dolžnosti, navzven, je treba vseeno razlikovati njuno področje uporabe. Namen člena 17 Kadrovskih predpisov je preprečiti poseg v delovanje in ugled institucije ter se uporablja v primerih, ko želi uradnik razkriti informacije, ki so po svoji naravi zajete s poklicno tajnostjo.
- 140 Nasprotno pa člen 19 Kadrovskih predpisov velja za primer, ko želi uradnik v sodnem postopku razkriti dejstva, povezana s konfliktnim razmerjem na delovnem mestu, ki po svoji naravi niso zajeta s poklicno tajnostjo, vendar bi lahko vplivala na delovanje in ugled institucije.
- 141 Poudariti je treba, da člen 19 Kadrovskih predpisov izrecno določa eno izjemo od pravila o predhodni odobritvi, da se lahko v sodnih postopkih razkrijejo podatki, ki jih uradnik pozna zaradi opravljanja svojih nalog, in sicer kadar mora uradnik ali nekdanji uradnik pred Sodiščem Evropske unije ali disciplinsko komisijo institucije pričati o zadevi, ki se nanaša na uslužbenca ali nekdanjega uslužbenca Unije.
- 142 Poleg tega iz restriktivne dikcije člena 19, drugi stavek, Kadrovskih predpisov (glej točko 130 zgoraj) izhaja, da morajo biti „interesi Unije“, ki lahko na podlagi tega člena upravičijo zavrnitev odobritve, da se pred sodiščem razkrijejo podatki, pridobljeni zaradi opravljanja nalog,

nujno pomembni interesi, ki so za Unijo vitalni (glej sodbo z dne 13. junija 2002, Ferrer de Moncada/Komisija, T-74/01, EU:T:2002:158, točka 58 in navedena sodna praksa). Tako so primeri zavrnitve odobritve strogo omejeni.

- 143 Nazadnje, iz teh restriktivnih navedb v členu 19 Kadrovskih predpisov in neobstoja formalnosti za vložitev prošnje za odobritev, da se v sodnem postopku razkrijejo podatki, ki jih uradnik ali uslužbenec pozna zaradi opravljanja svojih nalog, izhaja tudi, da za uradnika ali uslužbenca ne more veljati zahteva po predhodni odobritvi v primerih določene stopnje resnosti in nujnosti, zlasti v primeru neposredne nevarnosti za zadevnega uradnika ali uslužbenca.
- 144 Na drugem mestu, glede vprašanja, ali je tožeča stranka v obravnavani zadevi kršila člen 19 Kadrovskih predpisov, je treba, prvič, ugotoviti, da ne more trditi, da je treba incident, do katerega je prišlo s sodelavcem po razpravi, ki je vsekakor potekala vprašljivo, šteti za ločen od opravljanja njenih dolžnosti v eu-LISA in da ne izpolnjuje merila, v skladu s katerim je bila z njim seznanjena pri opravljanju svojih službenih dolžnosti.
- 145 V zvezi s tem je iz opisa incidenta, ki ga je podala tožeča stranka, razvidno, da je A vstopil v njeno pisarno, da bi razpravljal o delovnih vprašanjih z drugim sodelavcem, in da je tožeča stranka, ne da bi jo A kaj vprašal, posegla v razpravo in tako sprožila reakcijo A, in sicer je ta izkazal svoje nestrinjanje z njenim posredovanjem in pred njo zavihtel stol.
- 146 Drugič, ugotoviti je treba, da dejstva, ki jih je tožeča stranka posredovala policiji, še niso bila javna. Tako se je morala tožeča stranka brez predhodne odobritve vzdržati vsakršnega razkritja položaja, do katerega je med opravljanjem njenih dolžnosti prišlo v pisarnah eu-LISA.
- 147 Tretjič, glede trditve tožeče stranke, da je v skladu s členom 19 Kadrovskih predpisov v elektronskem dopisu z dne 16. junija 2017 eu-LISA opozorila na napake, ki jih je storil A, je treba navesti, da so bila dejanja, ki jih je tožeča stranka prijavila policiji, storjena 19. oktobra 2018. Navedenega elektronskega dopisa tako ni mogoče šteti niti za predhodno obvestilo eu-LISA niti za prošnjo za izdajo odobritev v zvezi z dejanji, ki so se zgodila na ta datum.
- 148 Poleg tega elektronski dopis tožeče stranke z dne 19. oktobra 2018, v katerem je prijavljen incident do katerega je isti dan prišlo z A, ne vsebuje obvestila eu-LISA o tem, da namerava incident prijaviti policiji, in tudi ne vsebuje tozadevne prošnje za odobritev.
- 149 Četrto, navesti je treba, da so bile v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, francoski policiji, ki je, kot pojasnjuje eu-LISA, poklicala pisarno tožeče stranke in zahtevala pogovor z njo glede dejanj, ki jih je prijavila v zvezi z agresivnim ravnanjem A, ki ji je grozil z dvignjenim stolom, posredovane natančne informacije.
- 150 Petič, kot je bilo upošteveno navedeno v končnem poročilu o preiskavi, ni bilo ovir za to, da tožeča stranka zaprosi za predhodno odobritev eu-LISA in da jo prejme. Ugotoviti je namreč treba, da tožeča stranka ni bila soočena z neposredno nevarnostjo zase in da so bile možnosti iz člena 19 Kadrovskih predpisov, da se ji navedena odobritev zavrne, zelo omejene (glej točko 142 zgoraj).
- 151 Iz tega sledi, da tudi če bi se v nekaterih okoliščinah in zlasti zato, da bi se bilo mogoče obrniti na policijo zaradi prijave dejanj, ki so se zgodila na delovnem mestu, priznalo, da se lahko legitimno odstopi od sistema predhodne odobritve iz člena 19 Kadrovskih predpisov, tak primer v tej zadevi ni podan, zlasti ker tožeča stranka ni bila v neposredni nevarnosti.

- 152 Ugotoviti je torej treba, da je lahko uprava, ker je tožeča stranka, ne da bi zaprosila za predhodno odobritev eu-LISA, zunaj te agencije razkrila dejstva, ki so nastala pri opravljanju njenih nalog v eu-LISA, upravičeno menila, da je tožeča stranka kršila člen 19 Kadrovskih predpisov.
- 153 Glede na vse navedeno je drugi očitek tretjega tožbenega razloga delno utemeljen, in sicer v delu, v katerem se nanaša na napačno razlago in uporabo člena 17 Kadrovskih predpisov. Vendar navedena napaka, ki jo vsebuje izpodbijana odločba, ne vpliva na njeno zakonitost in sama po sebi ne more povzročiti njene ničnosti. Ugotovitev kršitve, ki se očita tožeči stranki, in sicer, da ni zaprosila za odobritev, preden se je obrnila na policijo, namreč pravilno temelji na členu 19 Kadrovskih predpisov.

[...] (ni prevedeno)

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. NV se naloži plačilo stroškov.**

Gervasoni

Madise

Martín y Pérez de Nanclares

Javno razglašeno v Luxembourggu, 23. marca 2022.

Podpisi